

Slovenskej republiky

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Štefanka a členiek senátu JUDr. Ivany Izakovičovej a JUDr. Anny Petruľákovej v právnej veci žalobcu: **R. H. X.** Nitra, IČO: X. zastúpeného advokátom JUDr. S. P. K. Nitra, proti žalovanému: **Ing. J.** správca konkurznej podstaty úpadcu E. spol. s r. o. v konkurze A. IČO: X. so sídlom správcu: P.O.BOX č. X. X. Vráble **o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty**, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 21. februára 2008 č. k. 43 Cbi 166/02-127, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 21. februára 2008 č. k. 43 Cbi 166/02-127 **p o t v r d z u j e.**

Žalovanému nepriznáva právo na náhradu odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil povinnosť žalovanému vylúčiť z konkurznej podstaty úpadcu nehnuteľnosti zapísané v k.ú. L. na liste vlastníctva č. X., parc. č. X., záhrada o výmere 1479 m², parc. č. X., zastavaná plocha a nádvorie o výmere 2069 m², parc. č. X. zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1183 m², vzájomný návrh žalovaného zamietol a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania žalobcovi vo výške 9 770,--Sk.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že v konaní sa žalobca domáhal vylúčenia predmetných nehnuteľností zo súpisu majetku z dôvodu, že tieto nehnuteľnosti boli žalobcovi vydané dvoma dohodami uzatvorenými s právnym predchodcom úpadcu – Štátnym majetkom A. uzatvorenými dňa 14. 08. 1995 a 12. 08. 1995 v súlade s § 7 zákona č. 282/93 Z.z. Z uvedených dôvodov nemohli byť predmetom kúpnej zmluvy úpadcu ani predmetom privatizácie spomínaného štátneho majetku podľa zákona č. 92/1991 Zb. Posledné dve parcely tvoria súčasť komunikácie hospodárskeho dvora, ktorý je vrátane stavieb vo vlastníctve R. Vklad vlastníckeho práva v prospech žalobcu bol povolený pod V – X. a V-X.. Žalovaný dňa 11. 05. 2004 podal vzájomný návrh na vyslovenie neúčinnosti dohôd uzatvorených žalobcom a právnym predchodcom úpadcu žalovaného. Ďalej namietal neplatnosť predmetných dohôd aj pre nedodržanie lehôt stanovených v zákone č. 283/93 Zb., dôsledkom čoho mal nastať zánik práva žalobcu. V odôvodnení rozhodnutia súd prvého stupňa ďalej uviedol, že uznesením Krajského súdu v Bratislave spisovej značky Z-2-1K 104/96 30. 10. 1998 bol na majetok úpadcu E. spol. s r.o. vyhlásený konkurz a za správcu konkurznej podstaty úpadcu ustanovený žalovaný. Žalobca sa iba z listu správcu adresovaného S. z 08. 07. 2002 dozvedel, že správca konkurznej podstaty úpadcu nehnuteľnosti nachádzajúce sa v pozemno–knižnej vložke č. 1 k. ú. L. zahrnul do konkurznej podstaty úpadcu. Všetky nehnuteľnosti špecifikované v žalobe mali svoj pôvod v spomínanej pozemno – knížnej vložke. Podľa zavedeného geometrického plánu číslo 22679103-3191/95 bola z parcely č. X. o výmere 5096 m² (v PKV. č.1 diel 62) vytvorená parcela číslo X. o výmere 1479 m². Parcely číslo X. o výmere 2069 m² a číslo X. o výmere 746 m² boli vytvorené z parcely zapísanej v PKV. č. 1 ako parcela číslo X. o celkovej výmere 23921 m². Oprávnená osoba – žalobca preukázal pred uzatvorením dohôd o vydaní nehnuteľností podľa zákona č. 282/93 Z.z. vlastnícke právo v PKV č. 1 kde pod B/1 je ako vlastníak uvedené N. Povinnosť vydať nehnuteľnosti podľa oboch dohôd vplynula z výpisu 11 058/95 kde ako užívateľ bol zapísaný povinná osoba – t.j. právny predchodca úpadcu žalovaného. V čase vyhlásenia konkurzu úpadcu teda nebol vlastníkom nehnuteľností, ale žalobca. Súd nevzhliadol dôvodnosť námietky žalovaného na neplatnosť oboch dohôd uzatvorených právnym predchodcom úpadcu žalovaného ako povinnej osoby a žalobcom ako osoby oprávnenej, pretože žalovaného tvrdenia o nedodržaní lehôt stanovených v zákone číslo 282/93 Zb. neboli ničím preukázané. Súd nemohol prihliadnuť ani k ďalšej námietke žalovaného o nedostatku legitimácie právneho predchodcu úpadcu žalovaného na uzavretie týchto zmlúv tvrdiac, že išlo o majetok štátu, s ktorým mal právo nakladať iný subjekt, pretože podľa § 3 zákona č. 282/1993 Zb. povinnými osobami boli nielen štát ale aj obce, štátom alebo obcou založené alebo zriadené právnické osoby a právnické osoby zriadené zákonom, ktoré hospodária s majetkom štátu, alebo obce, prípadne ho spravujú a ku dňu

účinnosti zákona vec držia. Štátne majetky boli štátom zriadené právnické osoby hospodáriace s majetkom štátu – t.j. i legitimované na uzavretie zmlúv podľa § 5 ods. 2 zákona.

O náhrade trov konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že v konaní úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej pomoci, straty času a cestovné náhrady vo výške cestovného verejným dopravným prostriedkom.

Proti tomuto rozsudku sa včas odvolal žalovaný, navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. V odvolaní namietol, že žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na určení a súd prvého stupňa sa nezaoberal neplatnosťou zmluvy, ktorou žalobca mohol nadobudnúť majetok. V spise je preukázané, že zmluva je podpísaná po lehotách, ktoré boli jednoznačne dané zákonom č. 282/1993 Z.z. a z uvedeného dôvodu je zmluva neplatná. Namietal ďalej, že súd prvého stupňa sa nevysporiadal s možným rozdielnym vlastníctvom pre tie ist parcely, neúčinnosťou úkonov v konkurze, s nesprávnym posúdením veci a tým nesprávnym rozhodnutím, keď podľa výpisu z pozemkovej knihy Pk. VI. Č. 1 pre k. ú. L.o dňa 22. 02. 2002, vlastníkom nehnuteľností tam uvedených je štát v celosti – Štátny majetok H. Súd prvého stupňa sa ďalej nezaoberal predloženým geometrickým plánom č. 64/99 zo dňa 05. 10. 1999, p. č. 221/3 zastavaná pôda pod bytovkou s. č. 276 vznikla zp. č. X. a podľa Pk. vl. č. 1 pre k. ú. L.o dňa 22. 02. 2002 je preukázané, že vlastníkom je štát – ŠM H. v celosti. Ani s predloženým geometrickým plánom č. 68/99 zo dňa 06. 10. 1999, p. č. X. a p. č. X. zastavaná pôda pod bytom v rodinnom dome s. č. X. resp. s. č. X. resp. s. č. X. vznikla z p. č. X. a p. č. X.. A namietol ďalej, že Prvostupňový súd sa nevysporiadal so skutočnosťou, že podľa žalovaným predloženej Pk. vl. č. I pre k. ú. L. vlastníkom bol štát a tým podľa zákona 92/1991 Zb. a zmluvy o prevode majetku štátu sa stal úpadca.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného, doručenému žalobcovi na vyjadrenie dňa 02. 05. 2008, písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací /§ 10 ods. 2 O. s. p./ prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p. v celom rozsahu a po prejednaní odvolania na pojednávaní podľa § 214 ods. 1 O. s. p. dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Podľa ust. § 19 ods. 1, 2 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní /ZKV/ v znení neskorších zmien ak sú pochybnosti, či vec patrí do podstaty, zapíše sa do súpisu podstaty s poznámkou o nárokoch uplatnených inými osobami alebo s poznámkou o iných dôvodoch, ktoré spochybňujú zaradenie veci do súpisu. Súd uloží tomu, kto uplatňuje, že sa vec nemala do súpisu zaradiť, aby v lehote určenej súdom podal žalobu proti správcovi na súde, ktorý vyhlásil

konkurz. V prípade, že žaloba nie je podaná včas, predpokladá sa, že vec je do súpisu zahrnutá oprávnene.

Žalobca uplatnenou žalobou uplatnil, že vec, v žalobe špecifikovaná nehnuteľnosť, sa nemala do súpisu zaradiť, keďže tak žalobca urobil priamo žalobou na súd, súd nemusel vyzvať na uplatnenie nároku v súdom stanovenej lehote a takýto postup žalobcu nemá v zmysle zákona za následok stratu práva uplatniť nárok. Z tohto dôvodu je námietka žalovaného o chýbajúcom naliehavom právnom záujme nezpredmetná aj s poukazom, že v konkurznom konaní naliehavý právny záujem na uplatnení práva na súde, že vec sa nemala zaradiť do súpisu sa neskúma v zmysle ust. § 80 písm. c) O. s. p. a je daný obsahom samotnej právnej úpravy špeciálnym zákonom č. 328/1991 Zb. v znení neskorších zmien.

Z obsahu spisu je zrejmé a súd prvého stupňa správne zistil, že žalobcovi na základe dohody o vydaní nehnuteľností podľa zákona č. 282/1993 Z.z. zo dňa 12. 08. 1996 a zo dňa 14. 08. 1995 boli právnym predchodcom úpadcu Štátnym majetkom A. vydané sporné nehnuteľnosti pôvodnému vlastníkovi – žalobcovi podľa pozemnoknižnej vložky č. 1 kat. územie L. (L.) bola na základe rozhodnutia Povereníctva poľnohospodárstva v Bratislave uvalená úradná správa a podľa prídelovej listiny Krajského národného výboru v Nitre zo dňa 13. 07. 1957 bol vlastníkom sporných nehnuteľností evidovaný vo vl. č. 1 kat. úz. L. štát – Štátny majetok v H. Na základe predloženého výpisu z katastra nehnuteľností, listu vlastníctva č. X. kat. úz. L. vyhotovenému dňa 23. 01. 2006 je evidovaný vlastníkom sporných nehnuteľností žalobca. Žiadna zo strán uzatvárajúcich dohodu o vydaní nehnuteľností o pôvodnom vlastníkovi nehnuteľností pochybnosť nemala. Obidve dohody boli uzavreté v zmysle zák.č. 282/1993 Z.z. a to dňa 12. 08. 1996 a dňa 14. 08. 1995. V konaní nebolo preukázané neplatné uzavretie dohody o vydaní nehnuteľností pre nedodržanie lehoty určenej zákonom č. 282/1993 Z.z. tak, ako to namieta aj v odvolaní žalovaný. Lehota na uskutočnenie výzvy v zmysle ust. § 5 ods. 1 zák.č. 282/1993 Z.z. bola stanovená na 12 mesiacov od účinnosti zákona (01. 01. 1994). V konaní takéto tvrdenie žiadna zo strán nevzniesla a žalovaný, ktorý neplatnosť dohody namietať žiaden dôkaz ani návrh na vykonanie dôkazu nepredložil. Len samotné tvrdenie nie je preukazujúcim dôkazom. Žalobca mal v zmysle zákona č. 282/1993 Z.z. povinnosť do 01. 01. 1995 vyzvať povinnú osobu na vydanie nehnuteľnosti pod hrozbou zániku práva na vydanie. Lehota na uzavretie dohody na vydanie nehnuteľnosti (90 dní) nebola zákonom sankcionovaná stratou práva, preto oprávnená osoba a povinný mohli túto dohodu uzavrieť kedykoľvek bez hrozby straty práva. Ďalšie obmedzenie v uplatnení bolo upravené v odseku 3 zákona tak, že oprávnená osoba sa mohla v zmysle tohto zákona domáhať splnenia povinnosti uzavrieť dohodu na súde v lehote 15 mesiacov od doručenia výzvy na vydanie, t.j. najneskôr mohla uplatniť nárok na súde do 01. 04.

1996. Vzhľadom k tomu, že dohody na vydanie nehnuteľností uzavreté medzi právnym predchodcom úpadcu a žalobcom boli uzavreté dňa 14. 08. 1995 a dňa 12. 08. 1996 vyplýva, že boli uzavreté dohodou bez nutnosti uplatnenia splnenia povinnosti súdnym rozhodnutím. Preto námietka odvolateľa týkajúca sa neplatnosti dohody o vydaní nehnuteľností z dôvodu neuplatnenia nároku včas nie je dôvodná.

Taktiež námietku žalovaného, že v zmysle ust. § 14 ods. 1 písm. d/ ZKV sú úkony a zmeny vykonané po vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu aj v evidencii katastra nehnuteľností sú voči veriteľom neúčinné nie je dôvodná. V zmysle citovaného ustanovenia ZKV sú neúčinné len tie úkony, ktoré sa dotýkajú nároku proti podstate. Takýmto úkonom by mohla byť dohoda o vydaní nehnuteľnosti, ktorá však bola uzavretá ešte právnym predchodcom úpadcu v roku 1995 (1996), a z tohto dôvodu nie je ani pochybnosť o možnom antidatovaní dohody, ale takýmto úkonom nie je zápis zmeny vlastníckych práv v katastri nehnuteľností. Právnym úkonom, ktorým sa vyznačila zmena vlastníckych práv v katastri nehnuteľností sa nedotýka nároku proti podstate, nakoľko má len evidenčný charakter a týmto zápisom sa dohoda o vlastníctve nehnuteľnosti stáva účinnou. Platne uzavretá dohoda o vydaní nehnuteľnosti bola uzavretá v roku 1995 (1996) t.j. pred vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu a dohodou strán došlo platne k zmene vlastníka sporných nehnuteľností. Účinnosť táto dohoda nadobudla vkladom do katastra nehnuteľnosti ale nedotýkala sa nároku proti podstate. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že vyhotovené geometrické plány nie sú listinným dokladom na preukázanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti, vyjadrujú pôvodný alebo faktický stav evidencie parciel alebo slúžia ako podklad na jej zmenu.

Zmluvou o prevode majetku štátu na iné osoby podľa zák.č. 92/1991 Zb. Fond národného majetku SR previedol na úpadcu E. spol. s r.o., A. majetok podniku Štátny majetok A.. Zmluvou o prevode podniku mohol FNM SR previesť na úpadcu len ten majetok, ku ktorému mal právny predchodca úpadcu vlastnícke právo a iné majetkové hodnoty a záväzky v zmysle ust. § 2 zák.č. 92/1991 Zb. Z uvedeného je zrejmé, že zmluvou o prevode majetku štátu, uzavretou dňa 30. 01. 1997, nemohli byť prevedené sporné nehnuteľnosti, z dôvodu, že tieto neboli v čase prevodu už vlastníctvom právneho predchodcu úpadcu.

V danej veci boli splnené náležitosti ust. § 19 ods. 1, 2 ZKV na prejednanie veci v súdnom konaní. Na vylúčenie veci zo zápisu veci do súpisu podstaty je potrebné preukázanie vlastníckeho práva svedčiaceho inej osobe ako úpadcovi alebo preukázanie iného práva k veci oprávňujúceho inú osobu ako úpadcu s vecou nakladať. Na preukázanie vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti žalobca predložil dohodu o vydaní veci (spornej nehnuteľnosti), výpis z listu vlastníctva, ktorými listinami preukázal svoj vlastnícky vzťah k spornej nehnuteľnosti.

Žalovaný nepreukázal v konaní opak. Taktiež je potrebné uviesť, že konkurzné konanie začína na návrh účastníka a nie ako mylne uviedol žalovaný až vyhlásením konkurzu. V tomto smere je daná úprava Občianskeho súdneho poriadku pred špeciálnym zákonom o konkurze a vyrovnaní, ktorý otázku začatia konania neupravuje osobitným spôsobom.

Odvolací súd z uvedených dôvodov rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny v zmysle ust. § 219 O. s. p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 a § X. ods. 1 O. s. p. tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania, tieto mu odvolací súd nepriznal, nakoľko účelne vynaložené trovy mu v odvolacom konaní nevznikli žiadne.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 26. februára 2009

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: M. N.

